118| Οἱ πιστοὶ πρός Με ἀς προσέλθωσιν. Οἱ ἐκλεκτοὶ ἀς ὀφθῶσι τὴν Βασιλείαν Μου.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/118-οἱ-πιστοὶ-πρός-με-ἀς-προσέλθωσιν-ο/

Οἱ πρὸς Ἐμὲ προσερχόμενοι ἀς ἀντλήσωσι δυνάμεις, ἀς διαφωτισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Φωτὸς τοῦ πηγάζοντος ἐξ Ἐμοῦ.

Οἱ ἀσπασόμενοί Με καὶ πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ θυσιαζόμενοι ἐν τῷ Ὀνόματί Μου, οὗτοι ἔξουσι τὴν Αἰώνιον Βασιλείαν τῆς Δόξης Μου.

Οἱ πρὸς Ἐμὲ προσερχόμενοι ἀς ἀντλήσωσιν ἐκ τοῦ διαυγοῦς ὕδατος τῆς Πηγῆς τῆς Αἰωνίου καὶ Ἀκενώτου, τῆς πεπληρωμένης Σοφίας.

Οἱ λόγοι Μου πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἀπευθύνονται, ἀλλ’ εἰς ὀλίγων τὰς ψυχὰς ὑπεισέρχονται. Ἡ Σοφία, ἡ ἐκ τῆς Ἀθανάτου Πηγῆς τοῦ Κόσμου Μου ἐκπηγάζουσα πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἐξαγγέλλεται, ἀλλ’ ὀλίγοι εἰσὶν ἐκεῖνοι οἵτινες δύνανται νὰ κατανοήσωσιν αὐτὴν καὶ ὑπεισέλθωσιν εἰς τὰ ἐγκρυπτόμενα ἢ συγκεκαλυμμένα αὐτῆς διανοήματα.

Ἡ Ἀλήθεια, ἐκ τοῦ Κόσμου Μου ἀποκαλυπτομένη, πρὸς σύμπαντα τὸν κόσμον ἐξαπλωθήσεται, ἀλλ’ ἐλάχιστοι εἰσὶν ἐκεῖνοι, οἵτινες δύνανται νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν κτῆμα τῆς ἀτομικῆς των πείρας καὶ ἱκανότητος. Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου τούτου ἀνατέλλει τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης Αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ζωὴν τοῦ Νοητοῦ κόσμου καὶ αἱ ἀκτῖνες Αὐτοῦ κατευθύνονται πρὸς ἁπάσας τὰς ψυχὰς τοῦ Σύμπαντος, ἐλάχιστοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες δύνανται νὰ ἐγκολπωθῶσι τὴν ἐκ τῶν ρημάτων αὐτῶν ἀποκαλυπτομένην Ἀλήθειαν καὶ ἔτι ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι, οἵτινες τὴν Δικαιοσύνην Μου δύνανται νὰ καταστήσωσι πυξίδα τοῦ βίου αὐτῶν, ἵνα τὸ σκάφος τῆς ζωῆς αὐτῶν κατευθύνεται ἀκολουθῶν τὸν ἀληθῆ δρόμον τῆς ζωῆς.

Οἱ ἀκολουθοῦντες Με ὀφείλουσι νὰ θεμελιώσωσιν εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας αὐτῶν τὴν Δικαιοσύνην τῆς Ἀληθείας τοῦ Κόσμου Μου, καὶ ὁ Ἥλιος αὐτῆς νὰ διασκορπίσῃ καὶ διαλύσῃ πᾶν νέφος, τὸ ὁποῖον ἐπεσωρεύθη ἐν αὐταῖς, εἴτε ἐκ τῶν ἀτελειῶν τοῦ παρελθόντος, εἴτε ἐκ τῶν κακῶν καὶ στρεβλῶν ἀντιλήψεων, ἃς ἐπεσώρευσαν ἐν αὐταῖς ἐκ τῶν μελετῶν καὶ ὑποδείξεων ἄλλων.

Οἱ εἰς Ἐμὲ πιστεύοντες καὶ πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες Με ἃς στηρίξωσιν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὴν Κρίσιν τῆς Ἀληθούς Δικαιοσύνης τοῦ Κόσμου Μου, **ἥτις ὡς βάσιν ἔχει τὴν Ἀρετήν, τὴν ἐκ**

τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Καλοῦ καί Ἀγαθοῦ προερχομένην καὶ ὡς ἐνισχυτικὴν δύναμιν τὴν Ἀγάπην καὶ Ἀγαθοεργίαν. Αἱ δύο αὗται βασικαὶ ἀρχαὶ εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται καὶ ἐποικοδομεῖται ὁ Ναὸς τῆς Δικαιοσύνης Μου.

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καὶ τὸν πλησίον σας ὡς ἑαυτόν. Θεμελιώσατε καὶ ἀνοικοδομήσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τὴν Ἀρετήν, τὴν ἐκ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ προερχομένην καὶ τότε θέλετε καταστῇ ἱκανοὶ νὰ βαδίσητε τὸν δρόμον τῆς Ἀληθείας, ὅστις διανοίγεται πρὸ ὑμῶν καὶ ὅστις ὁδηγεῖ εὐθέως καὶ ἐπακριβῶς πρὸς Ἐμέ, χωρὶς νὰ προσκόψητε εἰς τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεγείρονται εἰς ἕκαστον βῆμα ὑμῶν. Διότι, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου τοῦ ταπεινοῦ καὶ κακοῦ, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου, ὅστις κυλίεται εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθείας, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος ἐξεμεταλλεὺθη καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ πάντα χάριν τῆς ἀτομικῆς φιλαυτίας του καὶ συμφέροντός του, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου ὅστις κατεδολιεύθη τὰ ἱερώτερα τῶν πραγμάτων **καὶ παρερμήνευσε τὴν ἐκ τοῦ Κόσμου ἐκπηγάζουσα Ἀλήθειαν,** διὰ νὰ στηρίξῃ τὸν πρόσκαιρον καὶ φθαρτὸν θρόνον τῆς ἀνθρωπίνης φιλοδοξίας, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου, **ὅστις χάρις τῶν ὑλικῶν ἀπολαυῶν θυσιάζει τὴν Ἀρετὴν τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ψυχῆς,** ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου τοῦ ὁποίου ἡ βασικὴ ἐπιδίωξις εἶναι ἡ ὑλικὴ καὶ μόνον ἐντρύφησις, ὑμεῖς, ὅσοι Μὲ ἀκολουθεῖτε, ὀφείλετε νὰ θεμελιώσητε ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν καὶ τῇ διανοίᾳ τὴν ἐκ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς Ἀληθείας προερχομένην Ἀρετήν, ἥτις θὰ εἶναι ἡ ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης Μου, πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸν κόσμον.

Ἀνέλθετε μέχρις Ἐμοῦ καὶ ἀντλήσατε ἐκ τῆς Ἀθανάτου Πηγῆς Μου τὸ Ὕδωρ τῆς Αἰωνίου Ζωῆς, τὸ ὁποῖον θὰ καταστήσῃ τὴν ὕπαρξιν ὑμῶν Ἄφθαρτον καὶ Αἰώνιον. Τὰ διψῶντα ὑμῶν χείλη ἂς κορεσθῶσιν ἐκ τῆς δρόσου, τῆς ἐγκλειομένης ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ὑμῶν ἂς πληρωθῶσιν ἐκ τῶν δροσολούστων Ναμάτων αὐτοῦ, διὰ νὰ ποτίσωσι καὶ δροσίσωσι τὰ χείλη ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐπιθυμήσωσι νὰ δοκιμάσωσι τὴν Ἄφθαρτον καὶ δροσοληγὸν αὐτοῦ οὐσίαν.

Ἀνέλθετε μέχρις Ἐμοῦ καὶ ἐναποθέσατε ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν τὰς ἀκτῖνας τοῦ Φωτός, αἱ ὁποῖαι τὴν περιβάλλουσι πανταχόθεν, ἀλλ’ αἱ ὁποῖαι ἐπικρουόμεναι ἐπ’ αὐτῶν διαφεύγουσι, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ συγκρατηθῶσιν ἀνέπαφοι καὶ ἀμέτοχοι τῶν παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦσι νὰ κατέχωσιν αὐτάς.

Τὸ Φῶς τὸ ἐξ Ἐμοῦ ἐκπηγάζον εἶναι τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, τὸ Φῶς τῆς Ἀφθάρτου Ζωῆς, τὸ Φῶς τῆς Αἰωνιότητος, τὸ Φῶς τῆς Ὑπερθεν Σοφίας, τὸ Φῶς τῆς Ὑπερκοσμίου Δικαιοσύνης. Ἑκάστη ἀκτὶς αὐτοῦ εἶναι καὶ μία Ἄσβεστος Δάς, ἥτις διαθερμαίνει καὶ διαφωτίζει τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς ἑκάστου ἀνθρώπου. Ἡ Ἀκτινοβολία αὐτοῦ εἶναι ἡ Πηγὴ τῆς Σοφίας, ἥτις διαθερμαίνει καὶ διαφωτίζει τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἂς

περικλείσῃ ἐν ἑαυτῷ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας ἀκτῖνας.

Μία καὶ μόνον ἐξ αὐτοῦ ἀκτὶς εἶναι ἱκανὴ νὰ διαφωτίσῃ τὸν βίον ὁλοκλήρου ζωῆς καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὴν ἀπὸ τὰς σκολιὰς ἀτραπούς της, μία καὶ μόνον ἀκτὶς ἐπαρκεῖ νὰ διαλύσῃ τὰ σκότη καὶ τὰ νέφη μιᾶς ὁλοκλήρου ἐποχῆς καὶ νὰ ἀφήσῃ διὰ μέσου τοῦ διαφωτιζομένου αὐτῆς διαστήματος νὰ ἐκλάμψῃ ἡ Ἀλήθεια, ἥτις κατεπνίγετο ὑπ’ αὐτῶν καὶ νὰ σημειωθῇ εἰς νέος σταθμὸς ὁλοκληρωτικῆς ἀνανήψεως ὁλοκλήρου τῆς ὑπ’ αὐτῆς φωτιζομένης ἀνθρωπότητος. Μία ἀκτὶς καὶ μόνον εἶναι ἱκανὴ νὰ μεταφέρῃ τοὺς ὑπ’ αὐτῆς διαφωτιζομένους ἑκατονταετηρίδας ὁλοκλήρους συμπεπληρωμένης προόδου καὶ ἀνελίξεως πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, **μία Ἀκτὶς εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀνεγείρῃ καὶ ἀποκαταστήσῃ ἐκ τῶν θεμελίων μέχρι τῆς ὀροφῆς τὸν Ναὸν τῆς Ἀληθείας καὶ Δικαιοσύνης καὶ νὰ καταστῇ τὸ κοσμοσωτήριον ἔναυσμα ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.** Εἰς ὑμᾶς παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ ἀντλήσητε πλέον τῆς μιᾶς τοιαύτης ἀκτίνας. Ὁ κόσμος εἰς τὸν ὁποῖον ζῆτε δὲν δύναται νὰ σᾶς παρέξῃ ἐν τῇ ἀποκορυφώσει τῶν ἀπολαύσεων αὐτοῦ ἔστω καὶ μίαν στιγμὴν ἐκ τῆς μακαριότητος καὶ εὐδαιμονίας, τὰς ὁποίας σᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ ἀκτὶς τού Φωτός Μου.

Ἀνέλθετε πρός Με καὶ ἀντλήσατε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον Φῶς, ἐκ τῶν ἀκτίνων, αἵτινες σᾶς περιβάλλουσιν. Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ κατορθώσητε τοῦτο, διότι ἡ ἀτέλεια ὑμῶν, ἢ καλλίτερον ἡ προσκόλλησις ὑμῶν εἰς τὰς βιωτικὰς μερίμνας δὲν σᾶς ἐπιτρέπει τοῦτο, τότε ἀφήσατε μίαν καὶ μόνην ἀκτῖνα νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς ὑμῶν, τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐνδυναμώσητε ἐν ὑμῖν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διαφεύγῃ ἢ ἐκκλίνῃ τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς κατευθύνσεως, συνδεθῆτε στενώτερον καὶ ἀρραγέστερον μετ’ αὐτῆς καὶ ἀκολουθήσατε τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον σᾶς διαφωτίζει καὶ εἰσχωρήσατε καὶ βαδίσατε ἐπ’ αὐτοῦ μὲ ἀπόλυτον πίστιν καὶ αὐτοπεποίθησιν βέβαιοι ὄντες ὅτι θέλετε φθάσει τὸ ταχύτερον εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου, ὁ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ Αὐτοῦ τὰς Ἐξουσίας ἁπάσας περιβάλλει τὰς ψυχὰς ὑμῶν διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ Ἡλίου Αὐτοῦ. Ἀφήσατε ἑαυτοὺς ἐλευθέρους νὰ κρατήσητε καὶ διαφυλάξητε ἐν ὑμῖν μίαν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ. Ὁπόταν συγκρατήσητε αὐτὴν ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν καὶ ἐκ τῆς ἐπικροῦσεως τῶν δυνάμεων αὐτῆς ἐν τῷ βάθει αὐτῆς ἀντιληφθῆτε καὶ διαγνώσητε ὅτι τὸ Φῶς τῆς ἐν αὐτῇ ἐγκλεισμένης Ἀληθείας σᾶς ἀποκαλύπτεται ἀπροκαλύπτως, τότε κρατήσατε ταύτην ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν, χωρὶς νὰ ἔχητε φόβον ὅτι θὰ καῆτε ὑπ’ αὐτῆς καὶ διαφωτίσατε δι’ αὐτῆς τὸν κόσμον.

Ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ μεταλαμπαδεύσητε τὸ Φῶς αὐτῆς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐκπηγάζουσαν δύναμιν καὶ πρὸς ἄλλους καὶ **χρησιμοποιήσατε τὸ προνόμιον τοῦτο πρὸς διαφωτισμὸν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος,** ἥτις ἤδη διατρέχει τὴν κρισιμωτέραν τῆς σταδιοδρομίας αὐτῆς ἀνάγκην, χωρὶς ἐν τῷ ὁρίζοντι τῆς κατευθύνσεώς της νὰ διακρίνῃ τὸ ἐπάκτιον Φῶς, τὸ ὁποῖον θὰ ὁδηγήσῃ

αὐτὴν εἰς ἀσφαλῆ καὶ σωτήριον λιμένα.

Ἀντλήσατε Φῶς ἐκ τοῦ Φωτός Μου, ἐναποθέσατε εἰς τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας ἀκτῖνας ἐκ τοῦ Φωτός Μου, τὸ ὁποῖον σᾶς περιβάλλει καὶ δι' αὐτῶν **καταστῆτε Φάροι, ἵνα ὁδηγήσητε τοὺς εἰσπλέοντας ἐν τῷ Κόσμῳ τῆς Αἰωνίας Εὐτυχίας καὶ Μακαριότητος, ἐν τῷ Κόσμῳ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀδεκάστου Θείας Δικαιοσύνης, ἐν τῷ Κόσμῳ τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ, ἐν τῷ Κόσμῳ εἰς τὸν ὁποῖον βασιλεύει ἡ ἄδολος καὶ εἰλικρινὴς Ἀγάπη καὶ ὅπου ἡ ὑλικὴ ἐντρυφή, ἡ ματαιοδοξία, τὸ συμφέρον καὶ ἡ κακία οὐδαμοῦ ἀνευρίσκονται, διότι εἶναι ὁ Νέος Κόσμος τῆς Τελειότητος καὶ Ἀφθαρσίας, τῆς ἀπονομῆς τῆς Θείας Δικαιοσύνης πρὸς τὴν ἐνηλικιουμένην ἀνθρωπότητα, ὁ Κόσμος τῆς Αἰωνιότητος.**

11/2/1934